

زمان وحشت

این کتاب ترجمه‌ای است از:

The Haunting Hour

By

R. L. Stine

First Parachute Publishing Printing, 2001

Printed in the U.S.A.

سرشناسه	استاین ۱۹۴۳-م Stine, R. L.
عنوان و پدیدآور	زمان وحشت / نویسنده آر. ال. استاین؛ مترجم دلارام کارخیران.
مشخصات نشر	تهران: ویستا، ۱۳۸۶
مشخصات ظاهری	: ۱۶۰ص-
شابک	: ۱۷۰۰۰ ریال: 978-964-2912-29-2
وضعیت فهرست نویسی	فیا:
یادداشت	: عنوان اصلی: HAUNTING HOUR / C2001
موضوع	: داستان های آمریکایی -- قرن ۲۰م
موضوع	: داستان های وحشت آفرین آمریکایی -- قرن ۲۰م
شناسه افزوده	: کارخیران، دلارام، مترجم.
شناسه افزوده	: ملک‌باری، مسعود؛ ویراستار.
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۸۶ ج۲۱۴ س PS ۳۰۰۲
رده‌بندی دیویی	: [ج] ۸۱۳/۵۴
شماره کتابخانه ملی	: ۱۰۳۰۲۲۳

نشر ویدا

زمان وحشت

نویسنده آر. ال. استاین

مترجم دلارام کارخبران

ویراستار مسمود ملک یاری

اجرای روی جلد لیلا مدیحی

حروفچینی امید

لیتوگرافی نقره‌آبی

چاپ پیمان

صحافی پیمان

چاپ اول تابستان ۱۳۸۶

شمارگان ۳۳۰۰

قیمت ۱۷۰۰ تومان

شابک ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۱۲-۲۹-۲

ISBN 978-964-2912-29-2

حق چاپ و نشر محفوظ است

نشر ویدا

تهران، سعادت‌آباد، نبش خیابان شانزدهم، ساختمان کاج، واحد ۱۵

تلفن ۰۲۲۳۷۰۴۹۹ تلفاکس: ۲۲۲۷۳۴۴۲ همراه: ۱۹۷۴۳۳۰ - ۰۹۱۲

info@vidabook.ir

www.vidabook.ir

پخش کتاب ویدا

تهران، خیابان انقلاب، خیابان فخرروزی، کوی انوری، پلاک ۲

۶۶۹۷۴۷۲۸-۶۶۴۸۶۱۰۴

فهرست

مهرمانی لغالوین ۵

پرستار بد بچه ۲۳

انتقام آدمم برفی ۴۲

چطور می توان با يك ازدلها معامله کرد ۵۲

روبای مومیایی ۷۱

آیا ما هنوز آنجا ایم! ۸۴

مرا با خودت ببر ۱۰۱

دوست خیالی من ۱۱۵

بازنده‌ها ۱۲۷

می توانی مرا نقاشی کنی! ۱۴۵

The Halloween dance «مهمانی هالووین»

مقدمه

من همیشه می‌خواستم تا جای ممکن در هالووین بترسم. دلم می‌خواست که لباس یک شیخ یا مومیایی یا اسکلت را بپوشم. اما پدر و مادرم به خرید رفتند و با لباس سگ برگشتند.

یک لباس سفید گشاد که یک دم زرد هم به آن چسبیده بود. در آن شب هالووین من خجالت کشیدم که از خانه بیرون بروم.

به دوستانم گفتم که من یک سگ خون‌آشام هستم. اما آن‌ها حرفم را باور نکردند. آن‌ها تمام شب من را مسخره کردند و به من خندیدند. آن شب بدترین هالووین زندگی من بود.

من آن شب وحشتناک را موقع نوشتن این داستان به یاد آوردم.

این داستان درباره‌ی دو پسری است که می‌مردند برای یک هالووین ترسناک. ولی با وحشتناک شدن شرایط دیگر این نظر را نداشتند.

جملی زبیره بود، تا سرحد مرگ ترسیده بودم، و به واژه‌هایی
گوش می‌کردم که امیدوار بودم. هرگز آن‌ها را نشنوم! مادرم
می‌گفت: «ما مهمانی هالووین را در خانه‌ی خودمان برگزار می‌کنیم.
فوق‌العاده است، مگر نه؟»

با ناراحتی گفتم: «ولی من و دوستانم می‌خواستیم هالووین را
بیرون از خانه بگذرانیم.»

پدرم گفت: «مارک، تو می‌توانی همه‌ی دوستانت را به خانه
دعوت کنی، بهتر نیست؟»

«بهتر نیست؟ چرا باید کسی در هالووین به فکر بهتر بودن یا
نبودن شرایطاش باشد؟»

مادرم دستش را در موهایم فرو برد، کاری که از آن متنفر بودم،
و اضافه کرد: «همه‌ی همکلاسی‌هایت را دعوت کن.»

مادیسون، درحالی‌که مثل یک میمون بالا و پایین می‌پرید و کف
می‌زد، گفت: «می‌شود من هم همه‌ی دوستانم را دعوت کنم؟»
مادرم گفت: «البته!»

«اوه! معرکه است.»

گفتم: «ما سیزده ساله‌ایم، دوستان من از هم‌نشینی با یک مشت
جوجه‌ی هشت ساله، لذت نمی‌برند.»

همیشه مجبور بودم با مادیسون راه بیایم! پدر و مادرم، من را
وادار می‌کردند تا مادیسون را به باغ‌وحش بچه‌ها ببرم، یا برای
جشن تولدش، مثل دلک‌ها لباس بپوشم.